

Chúa Nhật Tuần III - Mùa Phục Sinh

Bài đọc 1 Cv 5,27b-32.40b-41

Bài trích sách Công vụ Tông Đồ.

^{27b} Bảy giờ, vị thượng tế hỏi các Tông Đồ rằng: ²⁸ “Chúng tôi đã nghiêm cấm các ông không được giảng dạy về danh ấy nữa, thế mà các ông đã làm cho Giê-ru-sa-lem ngập đầy giáo lý của các ông, lại còn muốn cho máu người ấy đổ trên đầu chúng tôi!” ²⁹ Bảy giờ ông Phê-rô và các Tông Đồ khác đáp lại rằng: “Phải vâng lời Thiên Chúa hơn vâng lời người phàm. ³⁰ Đức Giê-su đã bị các ông treo lên cây gỗ mà giết đi; nhưng Thiên Chúa của cha ông chúng ta đã làm cho Người trỗi dậy, ³¹ và Thiên Chúa đã ra tay uy quyền nâng Người lên, đặt làm thủ lãnh và Đấng Cứu Độ, hầu đem lại cho Ít-ra-en ơn sám hối và ơn tha tội. ³² Về những sự kiện đó, chúng tôi xin làm chứng, cùng với Thánh Thần, Đấng mà Thiên Chúa đã ban cho những ai vâng lời Người.”

^{40b} Bảy giờ, họ cho gọi các Tông Đồ lại và cấm các ông không được nói đến danh Đức Giê-su, rồi thả các ông ra. ⁴¹ Các Tông Đồ ra khỏi Thượng Hội Đồng, lòng hân hoan bởi được coi là xứng đáng chịu khổ nhục vì danh Đức Giê-su.

Đó là lời Chúa

Đáp ca Tv 29,2 và 4.5-6.11-12a và 13b (Đ. c.2a)

Đ. Lạy Chúa, con xin tán dương Ngài, vì đã thương cứu vớt.

²Lạy Chúa, con xin tán dương Ngài,
vì đã thương cứu vớt,
không để quân thù đắc chí nhạo cười con. ⁴Lạy Chúa, từ âm phủ Ngài đã kéo con lên,
tưởng đã xuống mồ mà Ngài thương cứu sống.

Đ. Lạy Chúa, con xin tán dương Ngài, vì đã thương cứu vớt.

⁵Hỡi những kẻ tín trung, hãy đàn ca mừng Chúa,
cảm tạ thánh danh Người.⁶Người nổi giận, giận trong giây lát,
nhưng yêu thương, thương suốt cả đời.
Lệ có rơi khi màn đêm buông xuống,
hừng đông về đã vọng tiếng hò reo.

Đ. Lạy Chúa, con xin tán dương Ngài, vì đã thương cứu vớt.

¹¹Lạy Chúa, xin lắng nghe và xót thương con,
lạy Chúa, xin phù trì nâng đỡ.^{12a}Khúc ai ca, Chúa đổi thành vũ
điệu.^{13b}Lạy Chúa là Thiên Chúa con thờ,
xin tạ ơn Ngài mãi mãi ngàn thu.

Đ. Lạy Chúa, con xin tán dương Ngài, vì đã thương cứu vớt.

Bài đọc 2   Kh 5,11-14

Bài trích sách Khải huyền của thánh Gio-an tông đồ.

¹¹ Tôi là Gio-an, tôi thấy, và tôi nghe tiếng muôn vàn thiên thần ở chung quanh ngài, các Con Vật và các Kỳ Mục. Số các thiên thần có tới ức ức triệu triệu.¹² Các vị lớn tiếng hô:

“Con Chiên đã bị giết nay xứng đáng lãnh nhận
phú quý và uy quyền, khôn ngoan cùng sức mạnh,
danh dự với vinh quang, và muôn lời tụng chúc.”

¹³ Tôi lại nghe mọi loài thụ tạo trên trời, dưới đất, trong lòng đất, ngoài biển khơi và vạn vật ở các nơi đó, tất cả đều tụng hô:

“Xin kính dâng Đấng ngự trên ngài và Con Chiên
lời chúc tụng cùng danh dự, vinh quang và quyền năng
đến muôn thuở muôn đời!”

¹⁴ Bốn Con Vật thưa: “A-men.” Và các Kỳ Mục phủ phục xuống thờ lạy.

Đó là lời Chúa

Tin Mừng Ga 21,1-19

✠Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Gio-an.

¹ Khi ấy, Đức Giê-su lại tỏ mình ra cho các môn đệ ở Biển Hồ Ti-bê-ri-a. Người tỏ mình ra như thế này. ² Ông Si-môn Phê-rô, ông Tô-ma gọi là Đi-đy-mô, ông Na-tha-na-en người Ca-na miền Ga-li-lê, các người con ông Dê-bê-đê và hai môn đệ khác nữa, tất cả đang ở với nhau. ³ Ông Si-môn Phê-rô nói với các ông: “Tôi đi đánh cá đây.” Các ông đáp: “Chúng tôi cùng đi với anh.” Rồi mọi người ra đi, lên thuyền, nhưng đêm ấy họ không bắt được gì cả.

⁴ Khi trời đã sáng, Đức Giê-su đứng trên bãi biển, nhưng các môn đệ không nhận ra đó chính là Đức Giê-su. ⁵ Người nói với các ông: “Này các chú, không có gì ăn ư?” Các ông trả lời: “Thưa không.” ⁶ Người bảo các ông: “Cứ thả lưới xuống bên phải mạn thuyền đi, thì sẽ bắt được cá.” Các ông thả lưới xuống, nhưng không sao kéo lên nổi, vì lưới đầy những cá. ⁷ Người môn đệ được Đức Giê-su thương mến nói với ông Phê-rô: “Chúa đó!” Vừa nghe nói “Chúa đó!”, ông Si-môn Phê-rô vội khoác áo vào vì đang ở trần, rồi nhảy xuống biển. ⁸ Các môn đệ khác chèo thuyền vào bờ kéo theo lưới đầy cá, vì các ông không xa bờ lắm, chỉ cách vào khoảng gần một trăm thước.

⁹ Bước lên bờ, các ông nhìn thấy có sẵn than hồng với cá đặt ở trên, và có cả bánh nữa. ¹⁰ Đức Giê-su bảo các ông: “Đem ít cá mới bắt được tới đây!” ¹¹ Ông Si-môn Phê-rô lên thuyền, rồi kéo lưới vào bờ. Lưới đầy những cá lớn, đếm được một trăm năm mươi ba con. Cá nhiều như vậy mà lưới không bị rách. ¹² Đức Giê-su nói: “Anh em đến mà ăn!” Không ai trong các môn đệ dám hỏi “Ông là ai?”, vì các ông biết rằng đó là Chúa. ¹³ Đức Giê-su đến, cầm lấy bánh trao cho các ông; rồi cá, Người cũng làm như vậy. ¹⁴ Đó là lần thứ ba Đức Giê-su tỏ mình ra cho các môn đệ, sau khi trời dậy từ cõi chết.

¹⁵ Khi các môn đệ ăn xong, Đức Giê-su hỏi ông Si-môn Phê-rô: “Này anh Si-môn, con ông Gio-an, anh có yêu mến Thầy hơn các anh em này không?” Ông đáp: “Thưa Thầy có, Thầy biết con thương mến Thầy.” Đức Giê-su nói với ông: “Hãy chăm sóc chiên con của Thầy.” ¹⁶ Người lại hỏi: “Này anh Si-môn, con ông Gio-an, anh có yêu mến Thầy không?” Ông đáp: “Thưa Thầy có, Thầy biết con thương mến Thầy.” Người nói: “Hãy chăn dắt chiên của Thầy.” ¹⁷ Người hỏi lần thứ ba: “Này anh Si-môn, con

ông Gio-an, anh có thương mến Thầy không?” Ông Phê-rô buồn vì Người hỏi tới ba lần: “Anh có thương mến Thầy không?” Ông đáp: “Thưa Thầy, Thầy biết rõ mọi sự; Thầy biết con thương mến Thầy.” Đức Giê-su bảo: “Hãy chăm sóc chiên của Thầy. ¹⁸ Thật, Thầy bảo thật cho anh biết: lúc còn trẻ, anh tự mình thắt lưng lấy, và đi đâu tùy ý. Nhưng khi đã về già, anh sẽ phải dang tay ra cho người khác thắt lưng và dẫn anh đến nơi anh chẳng muốn.” ¹⁹ Người nói vậy, có ý ám chỉ ông sẽ phải chết cách nào để tôn vinh Thiên Chúa. Thế rồi, Người bảo ông: “Hãy theo Thầy.”

Đó là lời Chúa

Reading 1

ACTS 5:27-32, 40B-41

When the captain and the court officers had brought the apostles in and made them stand before the Sanhedrin, the high priest questioned them, "We gave you strict orders, did we not, to stop teaching in that name? Yet you have filled Jerusalem with your teaching and want to bring this man's blood upon us." But Peter and the apostles said in reply, "We must obey God rather than men. The God of our ancestors raised Jesus, though you had him killed by hanging him on a tree. God exalted him at his right hand as leader and savior to grant Israel repentance and forgiveness of sins. We are witnesses of these things, as is the Holy Spirit whom God has given to those who obey him."

The Sanhedrin ordered the apostles to stop speaking in the name of Jesus, and dismissed them. So they left the presence of the Sanhedrin, rejoicing that they had been found worthy to suffer dishonor for the sake of the name.

The Word of The Lord

Reading 2

REV 5:11-14

I, John, looked and heard the voices of many angels who surrounded the throne and the living creatures and the elders.

They were countless in number, and they cried out in a loud voice:

"Worthy is the Lamb that was slain to receive power and riches, wisdom and strength, honor and glory and blessing."

Then I heard every creature in heaven and on earth and under the earth and in the sea, everything in the universe, cry out:

"To the one who sits on the throne and to the Lamb be blessing and honor, glory and might, forever and ever."

The four living creatures answered, "Amen, " and the elders fell down and worshiped.

The Word of The Lord

Gospel

JN 21:1-19

At that time, Jesus revealed himself again to his disciples at the Sea of Tiberias.

He revealed himself in this way.

Together were Simon Peter, Thomas called Didymus, Nathanael from Cana in Galilee, Zebedee's sons, and two others of his disciples.

Simon Peter said to them, "I am going fishing."

They said to him, "We also will come with you."

So they went out and got into the boat, but that night they caught nothing.

When it was already dawn, Jesus was standing on the shore; but the disciples did not realize that it was Jesus.

Jesus said to them, "Children, have you caught anything to eat?"

They answered him, "No."

So he said to them, "Cast the net over the right side of the boat and you will find something."

So they cast it, and were not able to pull it in because of the number of fish.

So the disciple whom Jesus loved said to Peter, "It is the Lord."

When Simon Peter heard that it was the Lord, he tucked in his garment, for he was lightly clad, and jumped into the sea.

The other disciples came in the boat, for they were not far from shore, only about a hundred yards, dragging the net with the fish.

When they climbed out on shore, they saw a charcoal fire with fish on it and bread.

Jesus said to them, "Bring some of the fish you just caught."

So Simon Peter went over and dragged the net ashore full of one hundred fifty-three large fish.

Even though there were so many, the net was not torn.

Jesus said to them, "Come, have breakfast."

And none of the disciples dared to ask him, "Who are you?" because they realized it was the Lord.

Jesus came over and took the bread and gave it to them, and in like manner the fish.

This was now the third time Jesus was revealed to his disciples after being raised from the dead.

When they had finished breakfast, Jesus said to Simon Peter, "Simon, son of John, do you love me more than these?"

Simon Peter answered him, "Yes, Lord, you know that I love you."

Jesus said to him, "Feed my lambs."

He then said to Simon Peter a second time,

"Simon, son of John, do you love me?"

Simon Peter answered him, "Yes, Lord, you know that I love you."

Jesus said to him, "Tend my sheep."

Jesus said to him the third time,

"Simon, son of John, do you love me?"

Peter was distressed that Jesus had said to him a third time,

"Do you love me?" and he said to him,

"Lord, you know everything; you know that I love you."

Jesus said to him, "Feed my sheep.

Amen, amen, I say to you, when you were younger,

you used to dress yourself and go where you wanted;

but when you grow old, you will stretch out your hands,

and someone else will dress you

and lead you where you do not want to go."

He said this signifying by what kind of death he would glorify God.

And when he had said this, he said to him, "Follow me."